

kommer Sikkerheden ganske af sig selv. Hvis man vil have en Udtalelse om, at der skal være en Mindstekapital, er der ikke noget i Vejen derfor, men nogen Nødvendighed derfor er der ikke. Jeg vil fraraade, at man forlanger det, man kunde f. Eks. forlange en Million Kr., men det kommer jo meget an paa, hvilken Virksomhed Selskabet vil drive; hvis Selskabet vil drive en begrænset Virksomhed og f. Eks. ikke overtage Forsikringer over 500 Kr.; saa er der ingen Grund til at forlange det samme som af et Selskab, der tegner 100,000 Kr. paa samme Police. Men jeg tror saaledes, at man gør Lovforslaget Uret i saa Henseende. Det er ikke Meningen, at Aktieselskaber skulde kunne dannes med slette Aktionærer eller et ringe Beløb eller saadant, det er overladt til Ministeriets Afgørelse, hvad man der skal forlange. Men for gensidige Selskaber er det forlangt, at der skal stilles Depositum, indtil man kan levere denne Sum tilbage igen. — Om nu Menneskelivs Varighed indgaar i de Risikoer, som Vemmetofte og Kristiansdal o. s. v., saaledes som det ærede Medlem (P. G. C. Jensen) omtalte, afslutter, tvivler jeg stærkt. Jeg tror slet ikke, at der er Tale om Forsikring. Om det er Tilfældet i „Arbejderbanken“ og i „Bikuben“ er jeg ikke sikker paa, men hvis det skulde være Tilfældet i disse Banker, at der er et Forsikringsmoment til Stede, ser jeg ikke nogen Fortræd i, at de for disse Afdelingers Vedkommende bleve underkastede denne Lovs Bestemmelser. Jeg er vis paa, at de paagældende Institutioner ikke se nogen Ulykke i det, da det vil styrke Tilliden til dem, og af statistiske Grunde kunde jeg ønske, de ikke bleve undtagne, naar de drive Forsikringsvirksomhed. — I hvert Fald er jeg sikker paa, at det Forhold, den ærede sidste Taler nævnte, ikke hører under Loven, thi det er slet ikke Forsikring. Det ærede Medlem synes ikke at være paa det rene med, at der er et Moment, som er aldeles uundgaeligt, det nemlig, at der en Præmiebetaling. I det Eksempel, det ærede Medlem nævnte, nemlig et gammelt Tyende, som han vil sikre saa og saa meget om Aaret, mangler det Moment, det Led, som gør det hele til en Forsikring, saa det ærede Medlem kan ganske rolig uden at komme i Strid med denne Lov sikre sine Tjenestefolk ved Løfte om en Livrente, medmindre det ærede Medlem vil lade sine Tjenestefolk betale en årlig Præmie, thi saa bliver han en privat Assurandør.

Jeg kommer dernæst til et vigtigt Punkt, om hvilket man siger, at hvis det var nødvendigt, maatte vi finde os deri, det er Kontrollen med Lægens Virksomhed ifølge § 10. Jeg kan saa godt forstaa, at man siger, det vil være godt, naar det kunde undgaas, at den kontrollerende kan tage saadanne, om jeg saa maa sige, Stikprøver ud af Lægeerklæringerne ved det Selskab, der skal undersøges. Nu er Sagen jo imidlertid den, at et samvittighedsfuldt Udvalg af Liv er noget af det vigtigste ved slige Livsforsikringsselskaber, fordi en mindre solid Fremgangsmaade her først vil vise sine Virkninger i Løbet af en længere Aarrække. Man har derfor ment, at vi ikke kunde se bort fra, at der skulde være en Ret til at undersøge saadanne Forhold, hvor der viste sig en større Dødelighed hos det paagældende Selskab end forventet. Naar man ikke har sat nogen Straf eller nogen nærmere Bestemmelse i den Henseende, er det, fordi man her, som i øvrigt paa andre Steder, har ment, at et Raad og Advarsel vilde være tilstrækkeligt fra Forsikringsinspektørens Side. Man har ment i det hele taget, at der skulde udvikle sig et saadant Tillidsforhold mellem Forsikringsinspektøren og de paagældende Selskaber, som staa under Kontrol, at man vilde rette sig efter de Henstillinger, der bleve gjorte, idet man i øvrigt altid har den Udvej at omtale det paagældende Forhold uden Navns Nævneelse i de Indberetninger, som Forsikringsinspektøren årlig skal afgive.

Saa er der § 11, hvorom der har været rejst Indvendinger, og hvor det ærede Medlem (P. G. C. Jensen), der talte først i Gaar, sagde, at han ikke var ganske enig i, at disse Bestemmelser skulde være saa ufravigelige, om jeg saa maa sige. Det er omtrent den eneste Bestemmelse i Loven, som der ikke gives Adgang til paa en eller anden Maade at lempe ved. Her synes det ærede Medlem tilbøjelig til at rokke ved det, og med den Argumentation, at Videnskaben havde endnu ikke sagt sit sidste Ord med Hensyn til Opgørelsen af Metoderne for Livsforsikringsselskaber. Dette er rigtig. Det er en Udtalelse, som i øvrigt til enhver Tid vil være rigtig. Det vil altid kunne siges, at man endnu ikke er naaet til at sige det sidste Ord i disse Sager. Men de forskellige Opgørelsesmetoder, man har, ere allerede nu saa omfattende drøftede baade teoretisk og praktisk, at man meget godt kan binde Selskaberne til en bestemt Metode. Videnskaben kender baade Bruttometoden og